

Kitab Daniel - Nomer Lima Welas

Daniel Bab Kadua – Ringkesan jeung Kacindekan Bagian Kadua

Jeff Pippenger

2023-12-10

Dina ahir bulan Juli 2023, sora di padang gurun mimiti ngagero ka tulang-tulang garing anu paéh, sakumaha dilambangkeun ku Daniel anu indit ka Arioch sarta ngabéjaan ka anjeunna yén anjeunna ngartos kana “rusiah” éta. Daniel dina patalina jeung Hananiah, Mishael, jeung Azariah ngawakilan utusan Elia, sarta pesen Elia nétélakeun yén naha umat Allah ngartos atawa narima éta atawa henteu, maranéhna geus aya dina handapeun kutuk.

Ayeuna, eh para imam, parentah ieu ditujukeun ka maranéh. Lamun maranéh teu daék ngadéngé, jeung lamun maranéh teu nempatkeun éta dina manah, pikeun méré kamulyaan ka ngaran Kami, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, Kami bakal ngirimkeun kutuk ka maranéh, sarta Kami bakal ngutuk berkah-berkah maranéh; enya, éta geus ku Kami dikutuk, sabab maranéh henteu nempatkeun éta dina manah. Maleakhi 2:1, 2.

“Imam-imam” dina poé-poé pamungkas, numutkeun ka Petrus, nyaéta umat perjangjian Allah anu baheulana lain umat perjangjian Allah. Maranéhna téh jalma-jalma anu ngadahar tina “kitab nu disumputkeun” nalika malaikat anu kawasa dina Wahyu dalapan welas turun dina 11 Séptémber 2001. Tapi numutkeun ka Malakhi, maranéhna aya dina kutuk.

Lamun maraneh geus ngarasakeun yen Gusti teh welas asih. Ka Anjeunna maraneh daratang, saperti ka hiji batu anu hirup, anu saenyana ditampik ku manusa, tapi dipilih ku Allah tur mulya. Maraneh oge, saperti batu-batu hirup, keur diwangun jadi hiji bumi rohani, hiji imam-imam suci, pikeun ngahaturkeun kurban-kurban rohani anu katarima ku Allah ku jalan Yesus Kristus. Ku sabab eta, dina Kitab Suci aya kieu: “Tenjo, Kami neundeun di Sion hiji batu juru anu poko, anu dipilih, anu mulya; jeung sing saha anu percaya ka Anjeunna moal era.” Ku kituna, pikeun maraneh anu percaya, Anjeunna teh mulya; tapi pikeun maraneh anu doraka, “batu anu dipiceun ku tukang-tukang ngawangun, eta pisan anu jadi batu juru,” jeung, “hiji batu anu matak titarajong, jeung hiji cadas anu matak kasandung,” nya eta pikeun maranehna anu titarajong ku pangandika, ku sabab maranehna doraka; ka dinya maranehna oge geus ditangtukeun. Tapi maraneh teh hiji turunan pilihan, hiji imam karajaan, hiji bangsa suci, hiji umat kagungan sorangan; supaya maraneh ngawartakeun puji-pujian ka Anjeunna anu geus nyaur maraneh kaluar tina poek kana caang-Na anu ajaib; anu baheula lain umat, tapi ayeuna jadi umat Allah; anu baheula can meunang rahmat, tapi ayeuna geus meunang rahmat. 1 Petrus 2:3–10.

“Para imam” dina poe panungtungan téh nya éta jalma-jalma anu “geus ngarasakeun yen Gusti téh hade.” “Baheula” maranéhna “teu kaasup hiji umat, tapi ayeuna geus jadi umat Allah.” Maranéhna téh jalma-jalma anu geus manggihan “batu anu hirup,” anu “saleresna dipiceun ku manusa, tapi dipilih ku Allah, sarta mulya.” Batu éta téh nya éta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, anu “para tukang ngawangun” dina gerakan Millerite “dipiceun” dina taun 1863. “Para tukang

ngawangun” Millerite ngadegkeun hiji Bait Allah dina opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844, tapi sanggeus éta maranéhna milih nolak “nambahanana pangaweruh” ngeunaan “tujuh kali” anu sumping dina taun 1856.

Umat-Ku binasa ku lantaran kurang pangarti; ku sabab maneh geus nampik pangarti, Kami ogé bakal nampik maneh, nepi ka maneh moal jadi imam pikeun Kami deui; ku sabab maneh geus mopohokeun hukum Allah maneh, Kami ogé bakal mopohokeun anak-anak maneh. Sajauh maranéhna beuki nambahan, sajauh éta maranéhna dosa ka Kami; ku sabab éta kamulyaan maranéhna bakal Kuubah jadi kaéra. Hosea 4:6, 7.

“Imam-imam” dina poé ahir narima amanat “tujuh kali” nalika maranéhna dituntun mulang deui kana jalan-jalan baheula Adventisme sanggeus 11 Séptémber 2001. Maranéhna geus ngaraosan amanat tina kitab anu disumputkeun, sarta éta “mulya.” Tapi Maleakhi nyebutkeun yén imam-imam dina poé ahir téh “katulah”, sarta tangtu waé “tujuh kali” téh hiji kutuk. Maranéhna aya dina panangkaran kutuk “tujuh kali,” sabab maranéhna geus ngulang deui dosa-dosa karuhunna. Maleakhi nyebutkeun yén imam-imam éta ngotoran ngaran Allah ku ngahaturkeun “kurban anu cemar”. Kurban éta nyaéta ramalan ngeunaan 18 Juli 2020.

Sabab ti panonpoé naék nepi ka panonpoé surup, ngaran Kami bakal agung di antara bangsa-bangsa séjén; jeung di unggal tempat menyan bakal dipersembahkeun ka ngaran Kami, kitu deui hiji kurban anu murni; sabab ngaran Kami bakal agung di antara kapir-kapir, saur PANGERAN semesta alam. Tapi maranéh geus ngahinakeun éta, ku sabab maranéh nyarita, Méja PANGERAN téh najis; jeung hasilna, nya éta dahareunana, pantes dipihina. Maranéh ogé nyarita, Tingal, matak bosen kumaha! jeung maranéh ngaremehkeun éta, saur PANGERAN semesta alam; sarta maranéh mawa anu dicarik, anu pincang, jeung anu gering; kitu maranéh mawa kurban: naha Kami kudu narima ieu tina leungeun maranéh? saur PANGERAN. Tapi sing dilaknat anu nipu, anu boga jalu dina ingon-ingonna, terus nadzar, tapi ngurbankeun ka PANGERAN anu cacad: sabab Kami Raja anu agung, saur PANGERAN semesta alam, jeung ngaran Kami matak sieun di antara kapir-kapir. Jeung ayeuna, hé para imam, parentah ieu kanggo maranéh. Lamun maranéh teu ngadéngé, jeung lamun maranéh teu neundeun éta dina haté, pikeun maparin kamulyaan ka ngaran Kami, saur PANGERAN semesta alam, Kami bakal ngirim kutuk ka maranéh, jeung Kami bakal ngukutuk berkah-berkah maranéh: enya, geus ku Kami dikutuk, sabab maranéh teu neundeun éta dina haté. Tingal, Kami bakal ngaruksak binih maranéh, jeung nyebarkeun kokotor kana beungeut maranéh, nya éta kokotor tina pesta-pesta raya maranéh; sarta maranéh bakal disingkirkeun babarengan jeung éta. Jeung maranéh bakal nyaho yén Kami geus ngutus parentah ieu ka maranéh, supaya perjangjian Kami tetep aya jeung Léwi, saur PANGERAN semesta alam. Maleakhi 1:11–2:4.

Perjangjian jeung Léwi téh lambang kasatiaan urang Léwi dina ujian gambar sato galak dina pemberontakan anak sapi emasna Harun. Urang Léwi dina kitab Malakhi, anu disucikeun ku utusan perjangjian, disucikeun supaya maranéhna ngahaturkeun “kurban” dina kabeneran. Kurban éta téh nyaéta amanat ngeunaan ngaran Kristus, anu mangrupa tabiat-Na.

“Nu poékna kasalahpahaman kana Allah anu keur nyarimbag dunya. Jalma-jalma keur kaleungitan pangaweruhna ngeunaan sipat-Na. Eta sipat geus disalahhartikeun jeung disalahtafsirkeun. Dina mangsa ieu hiji amanat ti Allah kudu diproklamasikeun, hiji amanat anu maparin cahya dina pangaruhna sarta nyalametkeun dina kakawasaanana. Sipat-Na kudu dipikawanoh. Kana poékna dunya kudu disinaran cahya kamulyaan-Na, cahya kahadéan-Na, welas asih-Na, jeung bebeneran-Na.

“Ieu nya éta padamelan anu dipedar ku nabi Yesaya dina kecap-kecap kieu, ‘Eh Yerusalem, anu mawa beja hadé, angkatkeun sora maneh kalayan kakuatan; angkatkeun éta, ulah sieun; sebutkeun ka kota-kota Yuda, Tingal Allah maraneh! Tingal, PANGERAN Allah bakal sumping kalayan panangan anu kuat, jeung panangan-Na bakal marentah pikeun Anjeunna; tingal, ganjaran-Na aya sareng Anjeunna, jeung padamelan-Na aya di payuneun-Na.’ Yesaya 40:9, 10.

“Jalma-jalma anu ngadagoan datangna Panganten Lalaki kudu nyarita ka rahayat, ‘Tenjo Allah maraneh.’ Sinar cahya pangahirna pinuh ku welas asih, talatah pangahirna ngeunaan rahmat anu kudu dipasihkeun ka dunya, nyaéta panyingkepan tabiat-Na anu pinuh ku kanyaah. Barudak Allah kudu nembongkeun kamulyaan-Na. Dina hirup jeung tabiat maranéhna sorangan, maranéhna kudu nganyatakeun naon anu parantos dipigawé ku kurnia Allah pikeun maranéhna.” Christ’s Object Lessons, 415.

Para imam Maleakhi ngahaturkeun hiji kurban anu ngarusak ngaran Allah. Kurban éta ngawakilan hiji talatah, sarta talatah ti Nashville dina 18 Juli 2020 téh mangrupikeun kurban anu geus kacemar. Eta kacemar ku pemberontakan, nyaéta teu maliré kana parentah nubuat yén “teu meunang aya deui waktu”, anu dipasihkeun ku Kristus sorangan dina Wahyu sapuluh.

Malaikat anu ku sim kuring ditingali nangtung di luhur laut jeung di luhur bumi ngacungkeun leungeunna ka sawarga, tuluy sumpah demi Mantenna anu hirup salalanggengna, anu nyiptakeun sawarga jeung sagala eusina, bumi jeung sagala eusina, kitu deui laut jeung sagala eusina, yén moal aya deui waktos. Wahyu 10:5, 6.

“Kurban kabeneran” anu dilambangkeun ku urang Lewi dina Maleakhi pasal tilu, téh ibarat kurban dina poé-poé baheula, sarta éta ngawakilan hiji amanat. “Taun-taun baheula” ngawakilan kasucian amanat anu ngahasilkeun kuciwa anu kahiji dina sajarah Millerite. Kurban anu geus kacemar ngawakilan amanat 18 Juli 2020 anu geus kacemar, sanajan kitu éta tetep mangrupa hiji kajadian anu saajar.

Jeung Mantenna bakal linggih minangka nu nyaring jeung ngamurnikeun pérak; jeung Mantenna bakal ngamurnikeun anak-anak Lewi, sarta nyucikeun maranéhna saperti emas jeung pérak, supaya maranéhna tiasa ngurbankeun ka PANGERAN hiji kurban dina kabeneran. Tuluy kurban Yuda jeung Yerusalem bakal pikaresepeun ka PANGERAN, saperti dina jaman baheula, jeung saperti dina taun-taun kapungkur. Maleakhi 3:3, 4.

“Laknat” anu diidentifikasi dina Malachi nunjukkeun hiji ujian ngeunaan pangakuan kana naon anu diwakilan ku Elia. Urang anu ayeuna keur hudang kudu ngarti yén kanyataan laknat “tujuh kali” geus kalakonan ka urang dina pambarontakan anu ku urang diwujudkeun nalika nyieun

ramalan dosa ngeunaan 18 Juli 2020. Urang ogé kudu sakali deui mutuskeun metodologi nubuat mana anu ku urang rék didahar. Dua saksi pikeun kanyataan ieu, sarta aya deui nu séjén, bisa kapanggih dina pintonan Malachi ngeunaan Elia anu bakal sumping, sarta ogé tina sajarah Elia sorangan. Elia écés ngaidéntifikasi yén ngan bakal aya hiji pesen jeung metodologi anu leres.

Jeung Élia, urang Tisbi, salah saurang ti pangeusi Giléad, ngandika ka Ahab, “Demi PANGERAN, Allah Israél, anu jumeneng hirup, anu ku sim kuring dilalayanan di payuneun-Na, dina taun-taun ieu moal aya ibun atawa hujan, iwal nurutkeun kecap sim kuring.” 1 Raja-raja 17:1.

Maleakhi nétélakeun hiji “kutuk” anu keur ditanggung ku para imam Allah dina mangsa nalika Élia pamungkas mucunghul, patalina jeung hiji kutuk anu aya hubunganana jeung perpuluhan Allah. “Kutuk” ngeunaan perpuluhan dina kitab Maleakhi ngawakilan hiji kaputusan ti pihak umat Allah, sabab pikeun miceun kutuk anu geus keur maranéhna tanggung, maranéhna kudu nangtukeun di mana jeung naon anu disebut “gudang”.

Tingali, Kami rek ngutus utusan Kami, sarta manehna baris nyiapkeun jalan di payuneun Kami; jeung Gusti anu ku maraneh ditéang téh baris dadakan sumping ka Bait-Na, nya éta utusan perjangjian anu ku maraneh dipikaresep; tingali, manehna baris sumping, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa. Tapi saha anu bisa tahan dina poé datang-Na? Jeung saha anu bakal tetep nangtung waktu Anjeunna nembongan? Sabab Anjeunna ibarat seuneu nu nyaringkeun, jeung ibarat sabun tukang ngabodaskeun: Jeung Anjeunna baris linggih minangka panyaring jeung panyuci pérak: sarta Anjeunna bakal nyucikeun bani Lewi, jeung ngamurnikeun maranéhna kawas emas jeung pérak, supaya maranéhna tiasa ngahaturkeun kurban ka PANGERAN dina kabeneran. Mangka kurban Yuda jeung Yerusalem bakal pikaresepeun ka PANGERAN, saperti dina jaman baheula, jeung saperti dina taun-taun baheula kénéh. Jeung Kami bakal ngadeukeutan ka maraneh pikeun pangadilan; sarta Kami bakal jadi saksi anu gancang ngalawan tukang sihir, jeung ngalawan jalma-jalma nu jinah, jeung ngalawan nu sumpah palsu, jeung ngalawan jalma-jalma nu neken buruh dina upahna, randa, jeung nu teu boga bapa, sarta nu nyingkirkeun urang asing tina hakna, jeung henteu sieun ka Kami, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa. Sabab Kami téh PANGERAN, Kami henteu robah; ku sabab éta maraneh, eh bani Yakub, henteu dibinasakeun. Ti saprak jaman karuhun maraneh, maraneh geus nyimpang tina katetepan-katetepan Kami, sarta henteu ngajalankeunana. Baliklah ka Kami, sarta Kami bakal balik ka maraneh, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa. Tapi maraneh nyarita, Dina hal naon kami kudu balik? Naha manusa bakal ngarampok Allah? Tapi maraneh geus ngarampok Kami. Tapi maraneh nyarita, Dina hal naon kami geus ngarampok Gusti? Dina perpuluhan jeung kurban. Maraneh kakeunaan kutuk ku lantaran kutuk: sabab maraneh geus ngarampok Kami, nya éta ieu sakumna bangsa. Bawa sakabéh perpuluhan ka gedong pangsimpenan, supaya aya dahareun di imah Kami, sarta uji Kami ayeuna dina ieu perkara, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, naha Kami moal muka pikeun maraneh jandéla-jandéla langit, sarta ngucurkeun berkah ka maraneh, nepi ka moal aya deui rohangan anu cekap pikeun nampa éta. Jeung Kami bakal ngahalangan nu ngaharéwos pikeun kapentingan maraneh, sarta manehna moal ngarusak hasil bumi maraneh; kitu deui tangkal anggur maraneh moal ngarontokkeun buahna saméméh waktuna di sawah, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa. Maleakhi 3:1–11.

Gusti henteu robah, kitu deui Anjeunna henteu ngarobah padika. Naon baé sabenerna “kutuk” éta, atawa naon baé anu lainna, anu dilambangkeun ku kutuk “persepuluhan” dina Maleakhi, persepuluhan téh kudu dibawa ka gedong pangimpunan, pikeun tujuan sangkan aya “kadaharan” di bumi Allah. Kanyataan éta nuntut supaya dijieun hiji kaputusan ngeunaan naon ari “gedong pangimpunan” éta, sarta naon kadaharan anu diwakilan ku William Miller dina gerakan malaikat kahiji, anu ngalambangkeun kadaharan anu kudu didahar dina gerakan malaikat katilu? Salah sahiji lambang tina kadaharan éta nyaéta “hujan” jeung “ibun”.

Dangukeun, eh langit, sarta ku Kami baris nyarita; jeun dengekeun, eh bumi, kecap-kecap tina sungut Kami. Pangajaran Kami bakal murag kawas hujan, ucapan Kami bakal netes kawas ibun, kawas hujan leutik kana jukut ngora, jeung kawas hujan ngagebrus kana jukut: sabab Kami baris ngawartakeun asma PANGERAN; pasrahkeun agungna ka Allah urang. Anjeunna teh Gunung Batu, padamelan-Na sampurna: sabab sakabeh jalan-Na teh kaadilan: Allah anu satia sarta tanpa kajahatan, adil jeung lempeng Anjeunna teh. Ulangan 32:1–4.

Naha Élia enya-nya ngandung naon anu dipidangkeunana ka Ahab? Naha anjeunna saéstuna ngandung yén dina poé-poé panungtungan, nalika kacumponan anu sampurna tina gerakan jeung amanat Élia lumangsung, “moal aya ibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun kecap kuring”? Naha “hujan” anu ku Élia disebutkeun bakal dicegah, iwal ku kecapna, saluyu jeung “hujan” anu dijangjikeun ku Malakhi minangka berkah?

Bawalah sagala perpuluhan ka gedong pangreksaan, supaya aya dahareun di bumi Kami, sarta ayeuna cobaan Kami ku hal ieu, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, naha Kami moal muka panto-panto langit pikeun maraneh, jeung ngucurkeun berkah ka maraneh, nepi ka euweuh deui tempat anu cekap pikeun nampina. Maleakhi 3:10.

Naha “kutuk” tina “kurban” para “imam” anu teu disucikeun, jeung panyalahgunaan “persepuluhan” anu geus lumangsung, ogé ngawakilan “kutuk” tina “tujuh kali”?

Dina ahir Juli 2023, urang mimiti medalkeun tulisan-tulisan anu dina hakékatna mangrupa pangulangan tina amanat anu kapanggih dina runtuyan panalungtikan anu dingaranan Habakkuk’s Tables. Bédana dina ieu panyajian kiwari nyaéta yén sanggeus 18 Juli 2020, Gusti mimiti nempatkeun sawatara ajaran baheula dina cahaya anu anyar.

Anjeunna mimiti muka sababaraha perkara anu katingalina ka kuring kacida jero hartina, tapi sacara pribadi kuring geus teu nyambung sarta teu daék nyambung deui jeung pagawéan anu saméméhna geus dipasrahkeun ka kuring pikeun diréngsékeun. Ti tanggal 19 Juli 2020, kuring ngartos yén ramalan poé saméméhna téh salah, sarta yén sacara pribadi kuring leuwih nanggung jawab kana éta ramalan dosa jeung balukarna anu pikahariwangeun tibatan jalma séjén mana waé.

Saterusna dina bulan Juli 2023, kuring kakeueum ku hiji kayakinan, yén sanajan kuring geus tuntas gagal salaku pamingpin gerakan malaikat katilu milik Allah, sahenteuna kuring kudu ngamimitian nulis naon anu geus ku kuring kaharti ti saprak Juli 2020. Kuring netepkeun pikeun nempatkeun kana tulisan naon anu geus dibukakeun ka kuring ti saprak dosa tanggal 18 Juli 2020, tuluy nempatkeun éta kana catetan umum, saméméh kuring dibaringkeun ka tempat pangreureuhan.

Dina tilu bulan saprak Juli, aya leuwih ti tujuh puluh nagara di sakuliah dunya anu ayeuna nuturkeun ieu tulisan-tulisan. Enya, sabagian tangtu teu bisa dipungkir nuturkeunana ku maksud jeung tujuan anu teu suci, tapi henteu sakabéhna. Urang keur aya dina ambang ngajalankeun hiji program anu bakal nempatkeun ieu tulisan-tulisan kana sakabéh basa utama di planét bumi, sabab dina titik ieu, éta leuwih ti tujuh puluh nagara kapaksa ngan ukur mertimbangkeun ieu bebeneran dina basa Inggris.

Urang geus keur digawé pikeun mantuan sawatara jalma di sakuliah dunya, anu teu miboga cara jeung sarana pikeun loba ngalakukeun hiji hal kalayan ieu bebeneran, sarta kuring nanya-nanya naha “gudang” dina Maleakhi, anu miboga tujuan anu tangtu pikeun nyadiakeun “kadaharan” di bumi Allah, meureun lain nujul kana pagawéan nyebarkeun bebeneran anu geus lumangsung tina ieu artikel-artikel ti bulan Juli 2023?

Urang baris ngamimitian pertimbangan urang ngeunaan Daniel pasal tilu dina tulisan salajengna.

“Urang keur hirup dina hiji mangsa anu istimewa dina sajarah dunya ieu. Aya hiji pagawean anu agung anu kudu dirampungkeun dina waktu anu kacida pondokna, sarta unggal urang Kristen kudu ngalaksanakeun bagianna dina nyokong ieu pagawean. Allah keur nyaur jalma-jalma anu bakal ngabaktikeun dirina kana pagawean nyalametkeun jiwa. Lamun urang mimiti ngartos naon gedéna pangorbanan anu dipidamel ku Kristus pikeun nyalametkeun dunya anu keur binasa, bakal katingali hiji tarung anu kuat pikeun nyalametkeun jiwa-jiwa. Mugi sakumna garéja urang tiasa ningali jeung ngarasakeun pangorbanan Kristus anu taya watesna!”

“Dina titingalian peuting, rupa-rupa gambaran ngalangkung di payuneun kuring ngeunaan hiji gerakan pembaruan anu gedé di antara umat Allah. Loba anu muji ka Allah. Nu gering dicageurkeun, sarta mujijat-mujijat séjén ogé kajadian. Katingali aya hiji sumanget pangjurung doa panengah, sakumaha anu kantos nembongan saméméh Poé Pentakosta anu agung. Ratusan jeung rébuan jalma katingali nganjang ka kulawarga-kulawarga sarta ngabuka Firman Allah di hareupeun maranéhna. Hate-hate dikayakinkeun ku kakawasaan Roh Suci, sarta sumanget pertobatan anu sajati katingali nyata. Di unggal sisi, panto-panto dibuka lega pikeun ngumandangkén bebeneran. Dunya téh saolah-olah dicaangan ku pangaruh sawarga. Berkah-berkah anu gedé ditampi ku umat Allah anu sajati jeung rendah hate. Kuring ngadéngé sora-sora pangucap sukur jeung puji-pujian, sarta katingalina aya hiji pembaruan saperti anu ku urang disaksian dina taun 1844.”

“Tapi sawatara nolak pikeun dirobah. Maranéhna henteu daék leumpang dina jalan Allah, sarta nalika, supaya pagawean Allah tiasa dimajukeun, aya panggero pikeun kurban sukarela, sawatara nyekel pageuh harta banda dunyawina kalayan pamrih sorangan. Jalma-jalma anu sarakah ieu jadi kapisah ti golongan anu percaya.

“Hukuman-hukuman Allah aya di bumi, sarta, dina pangaruh Roh Suci, urang kudu nepikeun amanat panggeuing anu parantos dipercayakeun-Na ka urang. Urang kudu nepikeun ieu amanat kalayan gancang, demi garis, demi garis, parentah kana parentah. Moal lila deui manusa bakal kapaksa nyanghareupan kaputusan-kaputusan anu gedé, sarta kawajiban urang nya éta mastikeun yén maranéhna dipaparin kasempetan pikeun ngartos kana bebeneran,

supaya maranéhna tiasa nyokot pendirian kalayan wijaksana di pihak anu leres. Gusti nyaur ka umat-Na supaya digawé—digawé kalayan temen sareng wijaksana—salila mangsa pangujian tacan lekasan.” Testimonies, volume 9, 126.